

MISIJONSKI KRIŽEV POT

**Osmišljajmo svoje življenje s tem,
da naredimo vsak dan komu kako veselje.**

/p. Simon Ašič/

KRIŽEV POT – MISIJONSKI

*O pridite stvari – kaj glejte se godi,
edini božji Sin – strašno za nas trpi.*

UVOD:

Neki kristjan iz Južne Afrike, kjer so belci tako dolgo zaničevali in zatirali črne domorodce, je Jezusa imenoval »najmogočnejšega poglavarja«, ki pa črnega človeka ne gleda zaničljivo.

Ti si bil, Jezus, ves s krvjo oblit, ko so te za nas bičali in s trnjem kronali. Ves si bil v ranah, zato razumeš ljudi vseh barv in vsa ranjena srca. Želimo te spremljati na tvojem križevem potu in s teboj misliti na velike množice Azije, Afrike in Južne Amerike. Tarejo jih lakota in brezposelnost, nevednost in nepoučenost o tebi in Tvojem Očetu. Odpri nam srce za njihov križev pot.

*Razbičan, zapljuvan – in kronan, zasramvan,
pred sodni stol zdaj gre – nedolžen v smrt izdan.*

Prva postaja:

PILAT OBSODI JEZUSA NA SMRT

Afričan pravi: »Pilat se je ustrašil judovske množice, kakor se pustinjaški pes ustraši leoparda. Iz strahu je sodil krivično.«

Krivic! Koliko ljudi jo čuti na sebi v deželah južne poloble, ko na žuljave roke dobi ob koncu meseca tako majhno plačo, da ne more živeti ne umreti. Pomislimo na tisoče krivo obsojenih na Kitajskem, v Vietnamu, pomislimo na tistega Filipinca, ki je dobil pet let zapora, ker je za lačno družino vzel na veleposestvu bogataša kokosov oreh.

Gospod, spreobrni naša srca k pravičnosti.

Usmili se nas, Gospod! Usmili se nas.

*Glej, križ mu nalože – na ranjene rame,
objame ga voljno - in nese vseh dolge.*

Druga postaja:

JEZUS VZAME KRIŽ NA SVOJE RAME

Fantje iz katehetske šole v Tindivanamu v Indiji hodijo po vaseh oznanjat Jezusa, eden govori, drugi ga spremljajo s petjem in glasbili. Ob križevem potu pravi: »Jezusov križ je bil iz lesa. Vi greste pogosto v gozd, da si prinesete drv za ogenj. Veste, da je tikov les težji od drugih vrst lesa.

Jezusov križ pa ni bil težak samo zato, ker je bil lesen, ampak, ker je nosil naše grehe, grehe vsega sveta. Vsak atom je dobil takšno neizrekljivo težo, da bi je tisoč slonov ne moglo nositi. Naš Gospod pa je objel ta križ.«

Pomislimo na vse, ki morajo danes sprejeti kakšen velik križ: bolezen, neuspeh, nesrečo, obsodbo, smrt. Na milijone jih je.

Usmili se nas, Gospod! Usmili se nas.

*Opešal je v močeh – podre ga križ, naš greh,
vtopljen v dolge sveta – leži potr na tleh.*

Tretja postaja:

JEZUS PADE PRVIČ POD KRIŽEM

Jezus je bil neusmiljeno razbičan, povrh še s trnjem kronan, zato je bil skrajno izčrpan, pot pa tlakovana z grobimi kamni, križ je pritiskal in Jezus je padel.

Koliko misijonarjev je utrujenih od težkih poti po daljnih vaseh, kamor ni pravih poti. Utrujeni od poti si ne morejo spočiti, ker jih otroci že čakajo. Katehistinja si je na poti zvila nogo. Sporočila je v vas, kjer so jo čakali. Prišli so ponjo z bivolom. Kljub bolečinam je vodila večerno pobožnost in učila. Imela je pred očmi Jezusa.

Zaglejmo Jezusa v trpečih bratih in sestrah.

Usmili se nas, Gospod! Usmili se nas.

*O, žalostni spomin - ko Mater sreča sin,
bridkosti meč ji gre - do srca globočin.*

Četrta postaja:

JEZUS SREČA SVOJO MATER

Kratek pogled sta si izmenjala, ti Jezus in tista lepa žena, ki je smela biti tvoja Mati. Njen obraz je kakor obraz kraljice. Poguma ti je vlila v srce.

Misijonar se je obrnil k materam, ki so v naročju držale otroke: »Predstavljajte si, da razbojniki divje pretepajo vašega sina. Bolečina Device Marije je bila še veliko večja, ko je spremljala Jezusa na njegovem križevem potu.« In hinduisti, možje in žene, so imeli solze v očeh. Vsi potrebujemo to pogumno mater Marijo.

Marija, spremljaj nas in misijonarje na vseh naših potih. Usmili se nas, o Gospod! Usmili se nas.

Omagal Jezus je - od teže križeve.

O, Simon, sprejmi križ - Gospoda usmili se.

Peta postaja:

SIMON IZ CIRENE POMAGA JEZUSU KRIŽ NOSITI

"Rad imam tega kmeta Simona iz Cirene. Pomagal ti je vsaj nekaj kamnov daleč. Bil je boljši od mene.

Koliko misijonarjev omaguje pod težo prevelikega dela. Ko je misijonar prišel na misijon, je najprej začel z mladino igrati nogomet. Kmalu so mu mnogi izmed njih prišli pomagat v cerkev. Po nekaj letih je eden od teh fantov dejal: »Rad bi postal duhovnik«. »Zakaj?« ga je vprašal misijonar. »Če si se ti odločili zapustiti domovino in potovati 5.000 km daleč, da bi pomagal našemu ljudstvu, potem je najmanj, kar moram storiti, da se tudi jaz zavzamem za svoje ljudstvo.«

Jezus, gotovo kličeš mnoge mlade v svoj vinograd, da bi prevzeli odgovornosti v božjem kraljestvu, pa se eni

otepajo, drugi se boje odločitve. Na tisoče je izgubljenih duhovnih poklicev. Gospod, kliči še naprej in nas povabi, da ti bomo pomagali nositi križ.

Usmili se nas, Gospod! Usmili se nas.

*S prtom Veronika - obriše Jezusa;
zato ji da spomin - obličja svetega.*

Šesta postaja:

VERONIKA PODA JEZUSU POTNI PRT

Tvoj obraz je bil oblit s krvjo, ki je tekla izpod trnov, oskrunjen s pljunki grobih vojakov. Dobra Veronika ti je ponudila prt in ti si ji iz hvaležnosti zapustil v prt u vtisnjeno podobo svojega, od ljudi zaničevanega, a tako božjega obličja.

Krščanstvo je imelo v vseh stoletjih veliko takšnih Veronik, ki so prišle na pomoč najbolj zaničevanim in popačenim. Spomnimo se matere Terezije, Pedra Opeke, pa sester v Ruandi, Braziliji in tolikih drugih ... V najbolj prezrtih vidijo tvojo podobo, Jezus.

Prosimo te, podeli nam veliko spoštovanje do vsakega človeka, da ne bi nikogar zaničevali in da bomo posebno dobri do tistih, ki so odrinjeni, bolni, onemogli ...

Usmili se nas, Gospod! Usmili se nas.

*Slabosti ves prevzet - Zveličar pade spet;
oh, grehi ga teže - ki jih ponavlja svet.*

Sedma postaja:

JEZUS PADE DRUGIČ POD KRIŽEM

Jezus, vem, da si pri svojem drugem padcu mislil name. »Moji ponavljani grehi in razvade so kakor veliki granitni kamni v strugi naše reke.« Tako pravi črni brat iz Južne Afrike. In še prizna: »Tako rad se napijem. Pivo mi tako prija. Delam v mestu, a žena ne sme z menoj stanovati v mestu. Namesto, da bi delal za družino, zapravljam

denar za slabe stvari. Priznam, Jezus, to boli tebe, ženo in otroke ... pa tudi mene. Sram me je.«

Toliko je greha na svetu, pa tako malo kesanja. To te prosimo, Jezus, da bi nikoli ne zagovarjali svojih napak, ampak postali vedno bolj rahločutni za tvoj nauk in zgled. Usmili se nas, Gospod! Usmili se nas.

*Usmiljene žene - ne jokajte za me,
le zase in svoj rod - točite zdaj solze.*

Osma postaja:

JEZUS NAGOVORI JERUZALEMSKE ŽENE

Ob tvoji težki poti na Kalvarijo so se zbrale žalostne žene, prepričane, da si nedolžen. Njihovo sočutje ti je gotovo dobro delo, a povedal si jim, naj raje jokajo nad seboj in nad svojimi otroki, to je, nad človeško grešnostjo in slepoto.

In matere jokajo. Po celem svetu se sliši njihov jok. Ene jokajo nad otroki, ki so jih odpravile, druge jokajo nad sinovi, ki so mučeni po ječah, v Vietnamu nad sinovi po taboriščih in na prisilnih delih, na Kitajskem jokajo nad tisoči študentov, ki so jih okrutno zmečkali železni tanki. V Afriki in Indiji jokajo nad umirajočimi otroki, ker jih ubija lakota in različne bolezni.

Kuge, lakote in vojne, reši nas, o Gospod!
Usmili se nas, Gospod! Usmili se nas.

*Zveličar omedli - pod križem spet leži;
o, trdo srce, glej - tvoj greli ga žalosti.*

Deveta postaja:

JEZUS PADE TRETJIČ POD KRIŽEM

»Tretji padec, tretji neuspeh, je bil najhujši«, je rekel misijonar. »Jezusova glava se je skoraj razbila na kamnu. Na trdem kamnu, ki je samo podoba mojega, našega trdega srca,« dodaja črni brat iz Južne Afrike.

In nadaljuje: »Kolikokrat me je tvoj duhovnik še povabil k tebi, Jezus, v cerkev. Čisto hladno sem mu obrnil hrbet. Kolikokrat je meni in drugim rekel, da tebi, Jezus, ni všeč, če imamo več žena, pa sem se naredil gluha. Kolikokrat mi je rekel, da ti ni všeč maščevanje, a jaz imam tako trdo srce.«

Jezus, pri tvojem tretjem padcu te rotim, pomagaj mi, zmeščaj moje srce s svojo toplo ljubeznijo.
Usmili se nas, Gospod! Usmili se nas.

*Ko pride na goro - obleko mu vzemo
in za dolge sveta - še žolča mu dado.*

Deseta postaja:

JEZUSA SLEČEJO

IN MU PONUDIJO GRENKE PIJAČE

»Misijonar nam je povedal«, pravi črni brat iz Južne Afrike, »da si ti, Jezus, sama čistost. Hudo so te ponižali, ko so te brezobzirno slekli in znova odpirali rane, zadane od bičev.«

Danes pa je sramežljivost tako zasmehovana, čistost in nedolžnost sta zaničevani. V nekoč krščanskih deželah izdelujejo filme, ki grobo žalijo dostojanstvo žene, ki uničujejo v ljudeh moč za čisto in zdržno življenje, moč za krščansko dostojanstvo. Vse to prihaja v zadnjo vas in kolibo na svetu. Kjer ni dobre poučenosti in poglobljenega duhovnega življenja, postajajo ljudje žrtve radovednosti in svojih nagnjenj.

Gospod Jezus, pomagaj nam spoštovati sposobnosti telesa in duha.

Usmili se nas, Gospod! Usmili se nas.

*Na križ ga polože - razpno roke, noge
in ostri mu žebli - spet rane narede.*

Enajsta postaja:

JEZUSA PRIBIJAJO NA KRIŽ

Prišla je najhujša ura. Jezus se je prostovoljno ulegel na križ, razprostrl roke, da bi objel nebo in zemljo. Rablji so namerili žeblje, zadržtele so te dobre Zveličarjeve roke, ko so jih prebadali žebli. In te roke so storile toliko dobrega.

»Tvoje pribito telo, je kakor moj zaslužnjeni narod«, pravi Afričan. »Tudi moj narod leži na tleh, tudi nas bi radi uničili, tudi pri nas teče nedolžna kri. Upiramo se visokim cenam hrane, pa stradamo, odpuščajo nas z dela in nimamo denarja za preživetje. O Jezus, dobro razumem, kaj pomeni biti na tleh, kaj pomeni biti pribit, brez svobode in zaničevan.«

Varuj nas Gospod, nasilnosti, varuj vse narode maščevalnosti.

Usmili se nas, Gospod! Usmili se nas.

*Na križu Bog visi - in sveta teče kri:
za nas umira Bog - žalujte vse stvari.*

Dvanajsta postaja:

JEZUS UMRJE NA KRIŽU

Jezus, ki si visel na lastnih ranah v najhujših bolečinah, kako si velik in čudovit v svojem umiranju! Namesto krikov si iz svojega srca z zadnjimi močmi porodil čudovite besede, sedem svetlih žarkov božje ljubezni, sedem veletokov mislosti. Odpustil si svojim rabljem, razbojniku obljubil raj še tisti dan, svojo Mater si nam izročil za našo Mater, razodel si svojo duhovno zapuščenost in svojo popolno predanost Očetu. Od takrat se uresničuje tvoja napoved, da boš s križa vse pritegnil k sebi. Pritegnil si tisoče in tisoče misijonarjev in misijonark in po njih druge stotisoče in milijone. V misijonskih deželah, kjer tako manjka duhovnikov, se ljudje kljub temu ob nedeljah

zbirajo v cerkvah in poslušajo tvojo besedo, ki jim jo razlagajo katehisti. Po 2.000 ljudi pije tvojo besedo. »Hotela sem postati zdravnica,« pravi neka katehistinja, »toda duhovno zdravje mojih rojakov je sedaj važnejše.« Jezus, pritegni tudi nas k sebi. Usmili se nas, Gospod! Usmili se nas.

*O, Mati žalostna - ki ljubiš Jezusa,
objemaš zadnjikrat - Sinu zdaj mrtvega.*

Trinajsta postaja:

JEZUSA SNAMEJO S KRIŽA
IN GA POLOŽE MARIJI V NAROČJE

Končano je tvoje trpljenje, Jezus, ni pa bilo končano trpljenje tvoje Matere in ni končano trpljenje tvoje neveste Cerkve. Položili so te v naročje, iz katerega si izšel. Ta podoba najbolj nedolžne Matere z najbolj nedolžnim in najboljšim Sinom je postala velika moč vseh žalostnih Mater, ki izgubljajo svoje sinove, svoje otroke, svoje drage. Na televiziji gledamo pretresljive prizore z materami, ki drže v naročju mrtvega ali sestradanega ali od bombe ranjenega otroka. Mehčaj nam srce, da bi ne postalo hladno ob takih prizorih, ob teh množičnih dejstvih.

Križ je ostal prazen. Bil je znamenje sramote in izobčenja iz človeške družbe. Odkar pa si ti, Jezus, visel na njem, je za nas postal znamenje največje ljubezni, znamenje tvoje duhovne moči, znamenje našega odrešenja, znamenje zmage nad grehom, nad satanom in nad smrtjo. Zdaj ga toliki kristjani na jugu sveta nosijo ponosno na prsih, zdaj se dviga na mnogih gričih in stolpih vseh celin. Naj bo tvoj križ na častnem mestu ne le v naših stanovanjih, ampak tudi v naših srcih in v našem življenju. Usmili se nas, Gospod! Usmili se nas.

*Bridko objokovan - je Jezus v grob dejan;
o grešnik, moli ga - tvoj greh je zdaj opran.*

Štirinajsta postaja:

JEZUSA POLOŽE V GROB

Tvoj grob je slaven, Jezus, ker je prazen. Tretji dan si vstal, kakor si napovedal. Od takrat si v slavi in nam pripravljaš večno veselje. Želiš, da smo otroci vstajenja in otroci tvojega veselja. Naj veselje in upanje premagata vsako žalost in obup.

Kako občudujemo naše misijonarje. Ko prihajajo domov na zaslužen dopust, so njihovi obrazi sicer zgubani od garanja, a svetleči od veselja. Ko so na Japonskem preganjali kristjane in jih pribili na križ, na katerem so jih mučili in končno zažgali, so ti prepevali hvalnice in svete pesmi. Kakšna zmaga luči nad temo! Vsak nahranjen, ozdravljen, izšolan otrok je žarek velikonočnega jutra. »Vsak nasmeh na tvojem obrazu vliva upanje, prinaša rešitev«, je zapisala mati Terezija.

Gospod, pomagaj nam priti iz naših grobov zagrenjenosti in daj, da bomo druge vodili k zarji upanja in rešitve. Usmili se nas, Gospod! Usmili se nas.

O, Jezus, hvali naj - ves svet te vekomaj!

Po svojem križu nam - podeli sveti raj.

SKLEP:

Na koncu križevega pota je vstajenje, je novo sonce, je velikonočno jutro, je prihodnost. Ti, Jezus, si postal upanje za vse narode. Naj jih ne strašijo več čarovniki, ne duhovi, naj jim ne iztrga duše ne lakota ne bolezen. Naj novo življenje, ki ga ti prinašaš, zavlada po vseh deželah, v vseh srcih. Naj se od kraja do kraja razlega en glas: Bodi hvala Božjemu Srcu, ki nas je rešilo. Slava in čast mu vekomaj. Amen.

PRED TVOJIM KRIŽEM

Prihajam pred tvoj križ,
da bi s tvojim trpljenjem združil svoje trpljenje,
ki me je utrudilo in ga težko prenašam.
Gledam tvoje rane ...
Ti poznaš moje.
Nosil si težo zaničevanja.
Nisi bil sprejet. Boril si se do konca
v darovanju samega sebe.
Praviš mi: »Tudi ti se daruj!«
Darujem ti vse, kar sem, Gospod,
svojo šibkost, svoj upor, svoje padce.
Ozdravi me moje bede.
S prestrašenim srcem, žejnim veselja,
te prosim za vse svoje brate in sestre,
po vsem svetu,
ranjene v telesu in srcu.
Varuj nas obupa.
Klical si svojega Očeta,
jaz kličem tebe, Gospod Jezus.
Izročil si se Očetu,
tudi jaz se izročam tvojemu usmiljenju.
Vstal si,
vodi tudi nas,
da bomo znova vstajali v upanju.
V tem brezobličnem in razmesarjenem svetu
gledam tvoj obraz:
daroval si se,
da bi nam razjasnil obraz.
Daj nam pogumno srce,
da se bomo znali darovati
in s teboj zmagovati.

»Oče, v tvoje roke se izročam ...«
/Lk 23,46/

Izdalo Misijonsko središče Slovenije,
Kristanova 1, Ljubljana, oktobra 2008.
Priredil: mss